

ти. Той ще постигне толкова, колкото може да постигне всички мегаломанъ. Нѣкой казва, че ималъ голѣми откровения. — Какви сѫ неговите откровения? — Детински. Наистина, ще забележите, че детето мисли едно, възрастниятъ — друго, а стариятъ — трето. Всѣко откровение е на място за съответната възраст, но за човѣка е важно да дойде до Божественото откровение на нѣщата. Дойде ли до това откровение, животът му коренно ще се измѣни. Ако нѣкой казва, че се е домогналъ до Божественото откровение, а животът му не се е измѣnilъ, той е на кривъ пѣть, не е дошълъ още до това велико откровение. Ако нѣкой казва, че се храни добре, а нѣма никакви резултати отъ това хранене, той е на лъжливъ пѣть. Чистата храна всѣкога произвежда добри резултати. Чистиятъ въздухъ всѣкога произвежда добри резултати. Свѣтлината всѣкога произвежда добри резултати. Доброто ражда добро, лошото ражда лошо.

Като се проследява миналите епохи, презъ които човѣчеството е вървѣло, както и сегашната епоха, презъ която минава, виждаме, че много повърхностни идеи сѫ занимавали хората. Запримѣръ, една повърхностна, предвзета идея е тази, когато човѣкъ мисли, че е постигналъ много нѣщо и нѣма какво повече да постига. Друга предвзета идея е тази, когато човѣкъ мисли, че нищо не е постигналъ и не може да постигне. Едната идея е положителна, другата — отрицателна. Дветѣ идеи сѫ равносилни, но нищо не даватъ. Който мисли, че много нѣщо е постигналъ, той нищо не дава; и който мисли, че нищо не е постигналъ, и той нищо не дава. Сега вие ще се запитате, какво отношение иматъ тѣзи два минуса къмъ васъ. Щомъ се стремите къмъ Божествения животъ, тѣ не могатъ да сѫществуватъ въ вашия животъ. Въпрѣки всичко, обаче, вие се натъквате на тия минуси и по този начинъ се заблуждавате. За да не се съмозлъгва, човѣкъ трѣбва да има такава мѣрка, съ която точно да мѣри нѣщата, да знае истинското имъ тегло. Учениятъ трѣбва да си служи съ толкова чувствителни везни, съ които да измѣрва теглото на най-малките величини. Сѫщиятъ законъ има отношение не само къмъ психическия, но и къмъ физическия животъ на човѣка. Запримѣръ, на трескавия даватъ известна доза хининъ. Обаче, ако по невнимание му се даде по-голѣма доза, животът му се излага на опасностъ. Ето защо, когато се даватъ отровни лѣкарства на болнитѣ, дозата на тия лѣкарства трѣбва да бѫде точно измѣрена, съ най-чувствителни везни. Да си служимъ съ та-